

Hāgas 1954.gada 1.martā Konvencija civilprocesa jautājumos

Šo Konvenciju parakstījušās Valstis;

Vēloties savā pieredzē iegūtos uzlabojumus iestrādāt 1905.gada 17.jūlija Konvencijā par civilprocesu;

Uzskatīdamas jaunas Konvencijas noslēgšanu par šī mērķa īstenošanu, ir vienojušās par sekojošiem nosacījumiem:

I. Tiesas un ārpus tiesas dokumentu izsniegšana

1. pants

Dokumentus civillietās un komercietās personām, kas atrodas ārvalstīs, Konvencijas dalībvalstīs izsniedz pēc dokumentu pieprasītājas valsts konsula lūguma, kuru nosūta iestādei, ko norādījusi valsts, no kuras dokumentus pieprasa. Lūgumam ar to iestādes norādījumu, no kurām saņemams izsniedzamais dokuments, pušu nosaukumiem un īpašībām, šī dokumenta saņēmēja adresi un dokumenta rakstura izklāstam ir jābūt rakstītam tajā valodā, kādu lieto varas iestādes, no kurām dokumentu pieprasa. Šī iestāde nosūta konsulam apliecinājumu par to, ka dokuments izsniegts, vai paskaidrojumus par iemesliem, kuru dēļ tas nav varējis notikt.

Visas grūtības, kas rodas sakarā ar šādu konsula lūgumu, atrisināmas diplomātiskā ceļā.

Katra Konvencijas dalībvalsts var paziņot citām Konvencijas dalībvalstīm, ka tā vēlas, lai lūgums par tādu dokumentu izsniegšanu, kuri satur šīs Konvencijas pirmajā rindkopā norādītos datus, tiktu nodots tai diplomātiskā ceļā.

Iepriekš minētie noteikumi nerada nekādus šķēršļus tam, lai divas Konvencijas dalībvalstis vienotos atļaut tiešus sakarus starp attiecīgajām to varas iestādēm.

2. pants

Dokumentus izsniedz ar tās iestādes starpniecību, kas saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, no kuras dokumentus pieprasa, ir kompetenta to darīt. Minētā iestāde var, izņemot šīs Konvencijas 3. pantā paredzētos gadījumus, aprobežoties ar dokumenta izsniegšanu, nododot to adresātam, ja adresāts attiecīgo dokumentu labprātīgi pieņems.

3. pants

Lūgumam tiek pievienota izsniedzamā dokumenta kopija divos eksemplāros.

Ja izsniedzamais dokuments ir sastādīts valodā, ko lieto iestāde, kurai šo dokumentu pieprasa, vai valodā, par kuras lietošanu panākta vienošanās starp divām ieinteresētajām valstīm, vai ja šim dokumentam tiek pievienots tā tulkojums vienā no iepriekšminētajām valodām, iestāde, kurai dokumentu pieprasa, gadījumā, ja lūgumā izteikta šāda vēlēšanās, var izsniegt minēto dokumentu tādā kārtībā, kādu šāda veida gadījumiem paredz tās valsts iekšējie normatīvie akti, no kuras iestādēm dokumentu pieprasa, vai sevišķā kārtībā, ja tā nav pretrunā ar šiem iekšējiem normatīvajiem aktiem. Ja šāda vēlēšanās nav tikusi izteikta, varas iestādes, no kurām dokumentu pieprasa, izsniedz to šīs Konvencijas 2. pantā paredzētajā kārtībā.

Ja nav vienošanās, kas paredz citādu kārtību, iepriekšējā daļā minētā tulkojuma precizitāte jāaplicina dokumenta pieprasītājas valsts diplomātiskajam vai konsulārajam pārstāvim vai zvērinātam tās valsts tulkam, no kuras dokumentu pieprasa.

4. pants

Atteikties izsniegt šīs Konvencijas 1., 2. un 3. pantā paredzētos tiesas dokumentus var tikai tādā gadījumā, ja valsts, kuras teritorijā izsniegšana notiek, uzskata, ka tas var kaitēt tās suverenitātei vai drošībai.

5. pants

Dokumentu izsniegšana apstiprināma ar adresāta apliecinātāja rakstu, ko izdarot, jānorāda dokumenta izsniegšanas datums, vai arī apstiprināma ar tās valsts varas iestāžu apliecinājumu, no kuras dokuments pieprasīts. Minētajā apliecinājumā tiek konstatēts dokumenta izsniegšanas fakts un norādīts tā izsniegšanas veids un datums.

Paraksts vai apliecinājums noformējams uz vienas no divām dokumenta kopijām vai arī kā šī dokumenta pielikums.

6. pants

Iepriekšējo pantu noteikumi neizslēdz:

- 1) iespēju pārsūtīt dokumentus pa pastu tieši ieinteresētajām personām, kas atrodas ārzemēs;
- 2) iespēju izsniegt šos dokumentus ieinteresētajām personām tieši ar tās valsts tiesu izpildītāju vai kompetentu amatpersonu starpniecību, kurā dokuments tiek izsniegts;
- 3) katras valsts iespēju dokumentus, kas paredzēti personām, kuras atrodas ārzemēs, izsniegt šīm personām ar savu diplomātisko vai konsulāro aģentu starpniecību.

Katrs no šiem dokumentu izsniegšanas veidiem var tikt izmantots tikai tādā gadījumā, ja to pieļauj starp ieinteresētajām valstīm noslēgtās vienošanās vai ja šādu vienošanos nav, ja nav šķēršļu no tās valsts puses, kuras teritorijā dokuments tiek izsniegts. Šī valsts nedrīkst traucēt dokumenta izsniegšanu, ja šī panta pirmās daļas 3.punktā paredzētajos gadījumos dokuments pieprasītājam valsts pilsonim nav jānodod piespiedu kārtā.

7. pants

Tiesas dokumentu izsniegšana nevar būt par iemeslu jebkādu nodevu vai izmaksu piedziņai.

Tomēr, ja nav vienošanās, kurā paredzēta citāda kārtība valstij, no kuras dokuments tiek pieprasīts, ir tiesības prasīt, lai dokumenta pieprasītāja valsts kompensētu tai izdevumus, kādi radušies sakarā ar amatpersonas piedalīšanos vai sevišķās kārtības piemērošanu šīs Konvencijas 3. pantā norādītajos gadījumos.

II. Tiesas izdevumi

8. pants

Konvencijas vienas dalībvalsts tiesu varas iestādes saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem var griezties civillietās un komercietās pie otras Konvencijas dalībvalsts kompetentās iestādes ar tiesas uzdevumu ar lūgumu iegūt pierādījumus vai veikt citas procesuālas darbības šīs valsts kompetences ietvaros.

9. pants

Tiesas uzdevumus pieprasītājam valsts konsuls nodod tai iestādei, kuru norādījusi valsts šo uzdevumu izpildei. Šī iestāde nosūta konsulam dokumentu, kas apliecina tiesas uzdevuma izpildi vai paskaidro iemeslus, kādēļ tas nav varējis notikt.

Visas grūtības, kuras varētu rasties sakarā ar tiesas uzdevumu nodošanu, atrisināmas diplomātiskā ceļā.

Katra Konvencijas dalībvalsts var paziņot citām Konvencijas dalībvalstīm, ka tā vēlas, lai tās teritorijā izpildāmie tiesas uzdevumi tiktu tai nodoti diplomātiskā ceļā.

Nekas iepriekšminētajos noteikumos nerada šķēršļus tam, lai divas Konvencijas dalībvalstis vienotos atļaut tiešus sakarus starp attiecīgajām šo valstu varas iestādēm tiesas uzdevumu nodošanā.

10. pants

Ja nav vienošanās, kas paredz citādu kārtību, tiesas uzdevumu sastāda vai nu tajā valodā, kuru lieto iestāde, kurai prasa šī uzdevuma izpildi, vai tajā valodā, par kuras lietošanu panākta vienošanās starp divām iesaistītajām valstīm, vai arī šim tiesas uzdevumam ir jāpievieno tulkojums, ko apliecinājis pieprasītājas valsts diplomātiskais vai konsulārais pārstāvis vai zvērināts tās valsts tulks, no kuras tiek prasīta minētā uzdevuma izpilde.

11. pants

Tiesu varas iestādei, kurai tiesas uzdevums nodots, tas jāizpilda, izmantojot visus piespiedu līdzekļus, kādi valstī, no kuras tiek prasīta šī tiesas uzdevuma izpilde, ir atļauti, izpildot šīs valsts varas iestāžu uzdevumus vai ieinteresēto pušu lūgumus. Piespiedu līdzekļu piemērošana nav obligāta tajos gadījumos, kad runa ir par pušu ierašanos tiesā.

Ja pieprasītāja varas iestāde pieprasa, tai ir jāpaziņo tiesas uzdevuma izpildes laiks un vieta, lai ieinteresētā puse varētu būt klāt šī uzdevuma izpildē.

Tiesas uzdevuma izpilde var tikt atteikta tikai šādos gadījumos:

- 1) ja nav noteikts dokumenta īstums;
- 2) ja valstī, no kuras pieprasa tiesas uzdevumu izpildi, tā neietilpst tiesu varas iestāžu kompetencē;
- 3) ja valsts, kuras teritorijā tiesas uzdevuma izpildei vajadzētu notikt, uzskata, ka tā varētu kaitēt tās suverenitātei vai drošībai.

12. pants

Ja iestāde, no kuras tiek prasīta tiesas uzdevuma izpilde, nav šai lietā kompetenta, tad tiesas uzdevums automātiski tiek novirzīts tās pašas valsts iestādei, kura ir kompetenta saskaņā ar šīs valsts normatīvajos aktos paredzētajiem noteikumiem.

13. pants

Visos gadījumos, kad iestāde, no kuras tiek prasīta tiesas uzdevuma izpilde, to nav izpildījusi, šai iestādei par to nekavējoties jāpaziņo pieprasītājai iestādei, norādot, kādu iemeslu dēļ bijis atteikts izpildīt tiesas uzdevumu saskaņā ar 11. pantu vai iestādi, kurai tiesas uzdevums nodots saskaņā ar 12. pantu.

14. pants

Iestāde, izpildot tiesas uzdevumu, ievēro procedūru un metodes, ko paredz šīs valsts normatīvie akti.

Tomēr gadījumā, kad pieprasītāja iestāde lūdz ievērot sevišķu formu, šāds lūgums apmierināms, ja norādītā forma nav pretrunā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, no kuras tiek pieprasīta tiesas uzdevuma izpilde.

15. pants

Iepriekšējo pantu noteikumi neizslēdz katras valsts tiesības izpildīt tiesas uzdevumus tieši ar savu diplomātisko un konsulāro pārstāvju starpniecību, ja to pieļauj starp ieinteresētajām valstīm noslēgta vienošanās vai ja pret to neiebilst valsts, kuras teritorijā jāizpilda tiesas uzdevums.

16. pants

Tiesas uzdevuma izpilde nevar būt par iemeslu jebkādu nodevu vai izmaksu piedziņai.

Tomēr, ja nav vienošanās, kas paredz citādu kārtību, valstij, no kuras pieprasa tiesas uzdevuma izpildi, ir tiesības prasīt, lai tiesas uzdevuma izpildes prasītāja valsts kompensētu tai izmaksas, kādas samaksātas lieciniekiem vai ekspertiem, kā arī kompensētu tiesu izdevumus, kādi radušies sakarā ar piespiedu līdzekļu piemērošanu pēc tiesu amatpersonas norādījuma, ja liecinieki neierodas tiesā labprātīgi, un izdevumus, kādi radušies saistībā ar šīs Konvencijas 14. panta otrās daļas piemērošanu.

III. Izmaksu nodrošinājums

17. pants

No Konvencijas jebkuras vienas dalībvalsts pilsoņiem, kuriem vienā no šīm valstīm ir dzīvesvieta un kuri citas dalībvalsts tiesās ir prasītāji vai trešās personas, nevar tikt prasīta nekāda ķīla, parādzīme vai jebkuras citas formas nodrošinājums, pamatojoties uz to, ka viņi ir ārvalstnieki vai ka viņiem nav domicila vai dzīvesvietas attiecīgajā valstī.

Šis pats noteikums piemērojams attiecībā uz jebkuriem maksājumiem, kādi varētu tikt pieprasīti no prasītājiem vai trešajām personām tiesas izdevumu segšanai.

Visas konvencijas, kurās šo konvenciju dalībvalstis vienojušās par savu pilsoņu atbrīvošanu no izmaksu nodrošinājuma vai no tiesas izdevumu segšanas neatkarīgi no domicila, paliek spēkā.

18. pants

Tos tiesas lēmumus par tiesas izdevumu maksāšanu, kuri pieņemti vienā no Konvencijas dalībvalstīm pret prasītāju vai trešo pusi, kas atbrīvoti no nodrošinājuma, ķīlas vai tiesas izdevumu maksāšanas saskaņā ar šīs Konvencijas 17. panta pirmo un otro daļu vai saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kurā iesākta lietas iztiesāšana, izpilda bez maksas kompetentas varas iestādes katrā citā Konvencijas dalībvalstī pēc diplomātiskā kārtībā nodotajiem lūgumiem.

Šis pats noteikums piemērojams arī attiecībā uz tiesas lēmumiem par tiesas izdevumu vēlāku piedziņu.

Iepriekš minētie lēmumi nav šķērslis tam, lai divas Konvencijas dalībvalstis vienotos tāpat atļaut griezties ar lūgumiem par tiesas lēmumu izpildi tieši pie ieinteresētajām pusēm.

19. pants

Lēmumi par tiesas izmaksu un izdevumu piedziņu pasludināmi par izpildāmiem bez pušu noklausīšanās ar noteikumu, ka pusei, no kuras piedzenamas šīs izmaksas un izdevumi, tomēr ir tiesības vēlāk pārsūdzēt šādu lēmumu saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, no kuras tiek prasīta lēmuma izpilde.

Iestāde, kura ir kompetenta izskatīt lūgumu par lēmuma izpildi, izskata šādus jautājumus:

1) vai lēmuma kopija attiecībā uz tās autentiskumu atbilst tās valsts normatīvo aktu prasībām, kurā lēmums pieņemts;

2) vai lēmumam saskaņā ar norādīto likumdošanu ir *res judicata* spēks (stājies likumīgā spēkā);

3) vai lēmuma noteikumi ir izklāstīti tās valsts valodā, pie kuras iestādes vēršas ar pieprasījumu, vai valodā, par kuru panākta vienošanās starp divām ieinteresētajām valstīm, jeb vai dokumentam pievienots tā tulkojums vienā no minētajām valodām, bet, ja nav vienošanās, kura paredz citādu kārtību, pieprasītājas valsts diplomātiskā vai konsulārā pārstāvja vai tās valsts, no kuras pieprasa lēmuma izpildi, zvērināta tulka apliecināts šī lēmuma tulkojums.

Lai izpildītu šī panta otrās daļas 1. un 2.punktā paredzētos noteikumus, pietiek vai nu tikai ar attiecīgās valsts kompetentās varas iestādes paziņojumu, kas apliecina, ka lēmums stājas likumīgā spēkā (*res judicata*), vai arī ar pienācīgā veidā iesniegtiem apliecinātiem dokumentiem par attiecīgā lēmuma stāšanos likumīgā spēkā (*res judicata*). Ja nav vienošanās, kas paredz citādu kārtību, tad iepriekš minēto

iestādes kompetenci apliecina augstāka amatpersona, kura vada pieprasītājas valsts tieslietu iestādes. Minētajam ziņojumam un apliecinājumam jābūt sastādītiem vai pārtulkotiem saskaņā ar šī panta otrās daļas 3.punktā izklāstītajiem noteikumiem.

Iestāde, kas ir kompetenta izskatīt lūgumu par tiesas lēmuma izpildi, vienlaikus, ja to pieprasa ieinteresētā puse, novērtē, cik daudz kopsummā iztērēts līdzekļu par lēmuma apliecināšanu, tulkošanu un tulkojuma apliecināšanu saskaņā ar otrās rindkopas 3.punktu. Šādas iztērētās summas tiks uzskatītas par lietas vešanas izmaksām un izdevumiem.

IV. Bezmaksas juridiskās palīdzības sniegšana

20. pants

Civillietās un komercietās Konvencijas katras dalībvalsts pilsoņiem visās citās Konvencijas dalībvalstīs tiek sniegta bezmaksas juridiskā palīdzība tāpat kā šo valstu pilsoņiem saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem tur, kur vajadzīga bezmaksas juridiskā palīdzība.

Valstīs, kurās tiek sniegta juridiskā palīdzība administratīvajās lietās, iepriekšējās rindkopas noteikumi piemērojami arī šajās lietās, kuras izskata attiecīgās tiesas.

21. pants

Jebkurā gadījumā apliecinājumu vai pieprasījumu, ka nepieciešama bezmaksas juridiskā palīdzība, attiecīgi izdod vai pieņem iestāde pēc ārvalstnieka parastās dzīvesvietas vai, ja tādas nav, iestāde pēc ārvalstnieka faktiskās dzīvesvietas. Ja šīs pēdējās varas iestādes nepieder pie Konvencijas dalībvalstīm un šāda veida apliecinājumus neizdod vai pieprasījumus nepieņem, pietiek ar apliecinājumu vai iesniegumu, ko izdevis vai pieņēmis tās valsts diplomātiskais vai konsulārais pārstāvis, pie kuras pieder ārvalstnieks.

Ja prasītājam nav dzīvesvietas valstī, kur iesniegts lūgums, apliecinājumu vai pieprasījumu par vajadzību pēc bezmaksas juridiskās palīdzības bez maksas apliecina tās valsts diplomātiskais vai konsulārais pārstāvis, kurā dokuments jāuzrāda.

22. pants

Iestāde, kas ir kompetenta izsniegt apliecinājumu vai pieņemt pieprasījumu par nepieciešamību pēc bezmaksas juridiskās palīdzības, var griezties pie citu Konvencijas dalībvalstu iestādēm, lai iegūtu informāciju par bezmaksas juridiskās palīdzības pieprasītāja finansiālo stāvokli.

Par iesniegtā lūguma bezmaksas juridiskās palīdzības piešķiršanai izskatīšanu atbildīgajām varas iestādēm ir tiesības savas kompetences ietvaros pārbaudīt tām iesniegtos apliecinājumus, pieprasījumus un informāciju un pieprasīt jebkuras citas nepieciešamās papildu ziņas.

23. pants

Gadījumā, ja persona, kurai vajadzīga bezmaksas juridiskā palīdzība, neatrodas tajā valstī, kurā tiek lūgts sniegt šādu juridisko palīdzību, tad šīs personas lūgums par juridiskās palīdzības sniegšanu, pievienojot tam apliecinājumu vai pieprasījumu par nepieciešamību pēc bezmaksas juridiskās palīdzības un, ja nepieciešams, arī citus dokumentus, kas apstiprina minētās personas lūgumu vai atvieglo tā izskatīšanu, tās valsts konsuls, kurā šī persona dzīvo, var nosūtīt iestādei, kas ir kompetenta viņas lūgumu izskatīt, vai iestādei, ko noteikusi valsts, kurā lūgums jāizskata.

9. panta otrās, trešās un ceturtais daļas, kā arī 10. un 12. panta noteikumi, kas attiecas uz tiesas uzdevumiem, piemērojami arī, nosūtot lūgumus par bezmaksas juridiskās palīdzības sniegšanu un tiem pievienotos dokumentus.

24. pants

Ja juridiskā palīdzība tiek sniegta vienas šīs Konvencijas dalībvalsts pilsonim, tad dokumentu šī pilsoņa lietā izsniegšana citā Konvencijas dalībvalstī neatkarīgi no veida, kādā tas tiek izdarīts, nav

uzskatāma par iemeslu, lai pieprasītāja valsts kompensētu izdevumus valstij, no kuras dokumenti tiek pieprasīti.

Tas pats attiecas uz tiesas uzdevumiem, izņemot ekspertiem izmaksājamo atalgojumu.

V. Izrakstu no civilstāvokļa aktu reģistra bezmaksas izsniegšana

25. pants

Personas, kam vajadzīgs izraksts no civilstāvokļa akta ieraksta un kas ir Konvencijas vienas dalībvalsts pilsoņi, var to pieprasīt un bez maksas saņemt ar tādām pašām tiesībām, ar kādām vietējie pilsoņi pieprasa bez maksas izsniegt izrakstus par civilstāvokļa aktu reģistrāciju. Laulības noslēgšanai nepieciešamos dokumentus šīm personām bez maksas legalizē Konvencijas dalībvalstu diplomātiskie vai konsulārie pārstāvji.

VI. Ieslodzījums

26. pants

Ieslodzījums kā izpildu pasākums vai kā nodrošinājuma līdzeklis civillietās un komerclietās tajos gadījumos, kad tas netiek piemērots vietējiem pilsoņiem, nevar tikt piemērots arī ārvalstniekiem, kuri ir kādas šīs Konvencijas dalībvalsts pilsoņi. Apstākļi, kuru pilsonis, kam domicils ir attiecīgajā valstī, var izmantot par motīvu savai atbrīvošanai no ieslodzījuma, var izmantot arī Konvencijas dalībvalsts pilsonim, pat tad, ja šis fakts bijis ārzemēs.

VII. Nobeiguma noteikumi

27. pants

Šī Konvencija ir atklāta parakstīšanai valstīm, kuras bija pārstāvētas Starptautisko civiltiesību konferences septītajā sesijā.

Konvencija jāratificē, ratifikācijas raksti nododami glabāšanā Nīderlandes Ārlietu ministrijai.

Par katru ratifikācijas rakstu nodošanu glabāšanā sastādāms protokols, kura apliecināta kopija nododama pa diplomātiskajiem kanāliem katrai Konvenciju parakstījušajai valstij.

28. pants

Šī Konvencija stājas spēkā sešdesmitajā dienā pēc datuma, kad saskaņā ar 27. panta otro daļu glabāšanā nodots ceturtais ratifikācijas raksts.

Attiecībā uz katru valsti, kura parakstījusi Konvenciju un kura pēc tam to ratificē, Konvencija stājas spēkā sešdesmitajā dienā pēc datuma, kad nodots glabāšanā tās ratifikācijas raksts.

29. pants

Šī Konvencija attiecībās starp valstīm, kuras to ratificējušas, aizstās 1905.gada 17.jūlija Hāgā parakstīto Konvenciju civilprocesa jautājumos.

30. pants

Šī Konvencija pilnībā piemērojama dalībvalstu galvaspilsētu teritorijām.

Ja Konvencijas dalībvalsts vēlas, lai Konvencija stātos spēkā visās citās teritorijās vai tajās teritorijās no tām, par kuru starptautiskajām attiecībām šī dalībvalsts ir atbildīga, tad šī valsts paziņo par šādu nodomu ar aktu, kas nododams glabāšanā Nīderlandes Ārlietu ministrijai. Pēdējā izsūta apliecinātu minētā dokumenta kopiju pa diplomātiskajiem kanāliem katrai Konvencijas dalībvalstij.

Ja sešu mēnešu laikā pēc šāda paziņojuma saņemšanas valstis neizsaka iebildumus, Konvencija stājas spēkā šo valstu savstarpējās attiecībās un attiecībās ar teritoriju vai teritorijām, par kuru ārējiem sakariem ir atbildīga cita valsts.

31. pants

Jebkura valsts, kas nebija pārstāvēta konferences septītajā sesijā, var pievienoties šai Konvencijai, ja tikai viena vai vairākas valstis, kas ratificējušas Konvenciju, neizteiks pret to iebildumus sešu mēnešu laikā pēc datuma, kad Nīderlandes valdība paziņojusi par šādu pievienošanos. Pievienošanās noformējama tādā kārtībā, kā paredzēts 27. panta otrajā daļā.

Ir paredzēts, ka pievienošanās var notikt tikai pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā saskaņā ar 28. panta pirmo daļu.

32. pants

Katra Konvencijas dalībvalsts pēc šīs Konvencijas parakstīšanas vai ratifikācijas vai pēc pievienošanās Konvencijai var ar atsevišķas atrunas palīdzību ierobežot tiem dalībvalstu pilsoņiem 17. panta piemērošanu, kuriem pastāvīgā dzīvesvieta ir šīs valsts teritorija.

Valsts, kura izmanto iepriekšējā daļā paredzētās tiesības, var pretendēt uz to, lai 17. panta noteikumus Konvencijas citas dalībvalstis piemērotu tikai attiecībā uz tādiem saviem pilsoņiem, kuriem parastā dzīvesvieta ir tās dalībvalsts teritorijā, kurā viņi tiesās uzstājas kā prasītāji vai kā trešās personas.

33. pants

Šī Konvencija ir spēkā piecus gadus no 28. panta pirmajā daļā norādītā datuma.

Konvencijas darbības termiņš tiek aprēķināts, sākot ar minēto datumu, attiecībā uz valstīm, kuras ratificē Konvenciju vai pievienojas tai vēlāk.

Konvencijas spēkā esamība atjaunosies ik katrus piecus gadus ar klusējot paustu piekrišanu, ja Konvencija nebūs denonsēta. Paziņojums par denonsēšanu jāiesniedz vismaz sešus mēnešus pirms Konvencijas spēkā esamības termiņa beigšanās Nīderlandes Ārlietu ministrijai, kura savukārt paziņos par to citām Konvencijas dalībvalstīm.

Denonsēšana var attiekties uz visām vai tikai uz dažām noteiktām teritorijām, kas minētas paziņojumā saskaņā ar 30. panta otro daļu.

Denonsēšana būs spēkā tikai attiecībā uz valsti, kura par to paziņojusi. Konvencija paliks spēkā starp pārējām dalībvalstīm.

To apliecinot, mēs, apakšā parakstījušies, savu attiecīgo valdību pienācīgi pilnvarotie, parakstījām šo Konvenciju.

Konvencija noslēgta Hāgā 1954.gada 1.martā vienā eksemplārā, kurš glabāsies Nīderlandes valdības arhīvos. Apliecināta šīs Konvencijas kopija tiks izsūtīta pa diplomātiskajiem kanāliem katrai valstij, kura bijusi pārstāvēta Hāgas starptautiskās civiltiesību konferences septītajā sesijā.